

Labirent

— Tufan Aslan · 06 Şubat 2026

Labirent...

Ne sabaha dođmak,
Ne uykuya ölmek isterim.
Bu nasıl bir sođmak,
Sanki yoksun hislerim.

Düşler içinde gerçek,
Mercek önünde mercek,
Rotası kayıp serçe gibi
Kendi içimde kaybım.

İçimden içime yol
İçimde farklı bir kul.
Ay'dan Güneş'e bir hol.
Kendi içimde kaydım.

İçim bir sığınak değil.
Çıkışsız bir labirent.
Bilirim yığınak değil.
Fakat doluyor hep dert.

Düştüğüm kuyulardan
Çıkmaya bir el de yok.
Gürültü bulutlarda,
Bil ki hiç gelen de yok.

Bulutlar ağlayacak,
Kuyu su dolsun diye.
Beni kim anlayacak,
Susuz boğulsam bile.

Yakarışlar duyulmaz.
Kulaklar sağırlaşmış.
Bu dünyada durulmaz.

Yaşamak ağırlaşımiş.

Tufan Aslan